

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **Ing. J. F., X,**

proti
žalovanému: **Městský úřad Cheb, náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 1/14, 350
02 Cheb,**

o žalobě ze dne 7. 6. 2021 na ochranu proti nečinnosti žalovaného spočívající v nevydání rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. KSÚ 6485/2020 po podání odporu proti příkazu ze dne 7. 1. 2021, č.j. MUCH 1551/2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[I] Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 7. 6. 2021 domáhal, aby soud vydal rozsudek, kterým by uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci vedené pod spisovou značkou KSÚ

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

6485/2020 nejpozději do 7 dnů od nabytí právní moci rozsudku.

2. Správní řízení je upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

[II] Žaloba

3. Žalobce uvedl, že mu byl dne 21. 1. 2021 doručen příkaz č.j. MUCH 1551/2021, který byl žalovaným vypraven dne 7. 1. 2021. Doručení tohoto příkazu bylo zahájeno správní řízení vedené u žalovaného pod spisovým znakem KSÚ 6485/2020.
4. Proti příkazu podal žalobce včasný a přípustný odpor. Odpor byl podán prostřednictvím poznámky pro příjemce bankovní platby dne 23. 1. 2021. Podáním odporu byl příkaz č.j. MUCH 1551/2021 dle § 150 odst. 3 správního řádu zrušen. Po tomto podání zůstal žalovaný nečinný ve smyslu § 80 správního řádu.
5. Žalobce proto podal na adresu nadřízeného správního orgánu (Krajský úřad Karlovarského kraje) žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného, které odeslal dne 24. 3. 2021.
6. Na tuto žádost krajský úřad reagoval přípisem zn. KK/743/LP/21-4, kterým žádosti nevyhověl. Důvody, o které se krajský úřad v usnesení opřel, byly až roztomile nesmyslné.
7. Dle § 150 odst. 3 správního řádu je příkaz zrušen již samotným podáním odporu, nezávisle na tom, co se s ním děje dál, zda je vůbec doručen správnímu orgánu anebo co si o něm správní orgán myslí. Existují pouze dvě výjimky, a to nepřípustnost nebo opožděnost. Ani jedna z těchto podmínek nebyla dle žalobce naplněna. Dle žalobce byl odpor prokazatelně podán.
8. Na podkladě výše uvedeného se žalobce domníval, že ačkoli bezvýsledně vyčerpал všechny zákonné prostředky k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, stále nebylo ve věci vedené u žalovaného pod spisovým znakem KSÚ 6485/2020 rozhodnuto. Z tohoto důvodu podal předmětnou žalobu.
9. V souvislosti s věcí odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2019, č.j. 5 As 212/2019-40, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že podání učiněné prostřednictvím zprávy pro příjemce při bankovním převodu, může být hrubě urážlivým podáním. Zatímco ne každé podání je hrubě urážlivým podáním, každé hrubě urážlivé podání musí být podáním. Z toho lze podle žalobce vyvodit, že podání učiněné prostřednictvím zprávy pro příjemce při bankovním převodu je podáním.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

10. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v přípisu ze dne 19. 7. 2021, v němž v úvodu konstatoval, že nesouhlasí s tvrzeními žalobce v žalobě, neboť jsou postavena na zkresleném popisu rozhodných skutečností a nesprávné aplikaci judikatury.

11. Žalovaný dne 7. 1. 2021 vydal příkaz k úhradě pokuty ve výši 500 Kč, který byl dne 21. 1. 2021 ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu doručen žalobci. Dne 22. 1. 2021 byl příkaz vložen do žalobcovy schránky.
12. Žalobce dne 25. 1. 2021 na účet žalovaného pod variabilním symbolem, který byl ve vydaném příkazu předepsán, uhradil částku 777 Kč. V poznámce k platbě uvedl, že podává odpor proti příkazu č.j. MUCH 1551/2021.
13. Žalovaný vyhodnotil, že se nejedná o podání podle správního řádu, a dne 9. 2. 2021 žalobci vrátil přeplatek ve výši 277 Kč zpět na jeho bankovní účet. Žalobce o tom byl též vyrozuměn dopisem ze dne 11. 2. 2021, č. j. MUCH 10609/2021, který mu byl doručen ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu dne 19. 4. 2021.
14. Dle § 37 odst. 5 správního řádu se podání činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný a je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo. Z uvedeného je tedy jednoznačně patrné, že podání nelze vůči správnímu orgánu realizovat prostřednictvím zprávy podané bance nebo bankou doručované. Jak žalovaný dokládá listinným důkazem (kopie smlouvy o zřízení a vedení účtu) není žalovaný ani vlastníkem předmětného účtu. Tím je zcela jiný subjekt - veřejnoprávní korporace město Cheb, jejímž prostřednictvím se žalovaný jen dozví, jaké finanční prostředky pod jakým variabilním symbolem byly poukázány a kdy. V poučení příkazu bylo výslovně uvedeno, u kterého správního orgánu se odpor podává.
15. Z logiky věci dále vyplývá, že pokud žalobce pokutu uhradil, s příkazem se ztotožnil. V opačném případě by pokutu nehradil a řádnou cestou by podal odpor podle poučení, které bylo v příkazu uvedeno.
16. Jak vyplývá z judikatury NSS, podání jsou jednostrannými úkony výlučně účastníka řízení, musí mít stanovené náležitosti, musí být učiněny předepsaným způsobem, musí z nich být patrné, kdo je činí a čeho se domáhá. Podání musí obsahovat označení správního orgánu, kterému je určeno. V daném ohledu tento požadavek odpovídá dikci § 37 odst. 5 správního řádu, podle něhož se podání činí u toho správního orgánu, který je k jeho vyřízení věcně a místně příslušný. Z podání musí být zcela nepochybné, jakému správnímu orgánu je určeno. Uvedením označení správního orgánu dává pisatel podání najevo, že tento správní orgán je podle jeho názoru rovněž věcně a místně příslušný k vyřízení věci. Současně to umožňuje identifikovat případné nesprávné podání.
17. Právní úprava umožňuje činit podání jakýmkoliv technicky myslitelným a proveditelným způsobem. Demonstrativním výčtem jsou uvedeny nejčastější doplňkové formy podání, jako je podání prostřednictvím faxu nebo „veřejné datové sítě bez použití podpisu“, což je označení pro „obyčejný e-mail“. K této problematice je ovšem třeba doplnit, že „e-mail“ by měl být adresován na „úřední e-mailovou adresu správního orgánu“, a nikoliv na pracovní e-mail úředních osob, resp. zaměstnanců správního orgánu. Jak v této souvislosti uvedl NSS (srov. rozsudek ze dne 16. 12. 2010, č.j. 1 Ans 5/2010-172, 2440/2011 Sb. NSS), *„pokud tedy osoba učinila své elektronické podání jinak než prostřednictvím elektronické podatelny (v tomto případě prostřednictvím běžné e-mailové adresy Policie České republiky), nemohlo se jednat*

o podání, které by splňovalo podmínky elektronického podání podepsaného zaručeným elektronickým podpisem ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. To platí bez ohledu na to, zda samo elektronické podání bylo či nebylo podepsané zaručeným elektronickým podpisem.“

18. Žalovaný konstatoval, že zvolený postup žalobce může nést znaky procesně obstrukční taktiky. Zneužití práva však nepožívá právní ochrany. Správní orgán se řídil zcela jasnými pravidly stanovenými správním řádem.
19. Žalovaný trval na tom, že k jeho nečinnosti nedošlo. Nejprve prostřednictvím provozovatele vozidla zjistil totožnost řidiče, kterého následně vyzval k podání vysvětlení, které obdržel písemně. Vydal příkaz a po přijetí vyšší částky, než byla vyměřená pokuta, přeplatek vrátil. O tom, že zpráva pro příjemce nebyla podáním podle správního řádu a že příkaz nabyl právní moci dne 30. 1. 2021, žalobce písemně vyrozuměl.
20. Krajský úřad Karlovarského kraje na základě žádosti žalobce o opatření proti nečinnosti celý postup žalovaného přezkoumal a vyhodnotil jej jako správný. Doslova ve svém dopise ze dne 28. 4. 2021, č.j. KK/743/LP/21-4, uvedl, že žalovaný nebyl nečinný a nedopustil se nedůvodných průtahů v řízení.
21. Žalovaný tvrdil, že se v případě poznámky k platbě pokuty učiněné při bankovním převodu *ex lege* nemohlo jednat o podání ve správním řízení realizované v souladu se správním řádem.
22. Podle názoru žalovaného, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2019, sp. zn. 5 As 212/2019, na tento případ nedopadá. Nejvyšší správní soud projednával věc zcela odlišnou, kdy v rámci úhrady soudního poplatku plátce učinil vůči soudkyni hrubě urážlivé podání. Hrubě urážlivé podání může být učiněno vskutku jakoukoliv formou, z níž je patrné, že se o hrubou urážku jedná. Naproti tomu způsob podání ve správním řízení, v tomto případě speciálně podání odporu, je zcela jasně vymezen a formalizován správním řádem, včetně určení, u kterého správního orgánu má být podání učiněno.
23. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že podání odporu má právní účinek bez ohledu na to, zda byl správnímu orgánu vůbec doručen, resp. byl poznamenán k platbě při bankovním převodu, jelikož účet, na který byly předmětné finanční prostředky poukázány, nepatří správnímu orgánu, ale veřejnoprávní korporaci městu Cheb.
24. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku mimo jiné konstatoval, že se stěžovatelka (v řízení sp. zn. 5 As 212/2019) soustředila na vytváření nejrůznějších procesních pastí a obstrukcí za účelem znepráhlednění správního řízení. Žalovaný byl přesvědčen, že Nejvyšší správní soud zcela jistě nehodlal vytvořit novou procesní past v podobě možnosti činit správní podání jinak, než stanoví správní řád, kterou by mohly osoby obviněné z přestupků využívat ke znepráhlednění a ztížení správních řízení.
25. Žalovaný tedy konstatoval, že ve správním řízení postupoval zcela v souladu s platnými právními předpisy, když po marném uplynutí osmidenní lhůty k řádnému podání odporu označil vydaný příkaz za pravomocný a platbu žalobce přijal jako úhradu pokuty za

přestupek.

26. Ze shora uvedených skutečností, kterými žalovaný nezvratně prokázal a listinnými důkazy doložil, že postupoval *secundum et intra legem*, jednoznačně vyplývá, že žaloba je zcela nedůvodná, a proto žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

[IV] Replika

27. Žalobce reagoval na vyjádření žalovaného replikou ze dne 16. 8. 2021. Žalobce setrval na svém stanovisku, že každé hrubě urážlivé podání musí být podáním. To lze konstatovat již ze samotného názvu „hrubě urážlivé podání“. Není to „hrubě urážlivá zpráva“ či například „hrubě urážlivé sdělení“.
28. Tvrzení žalovaného, že se pouze dozví, jaké finanční prostředky, pod jakým variabilním symbolem a kdy byly poukázány na účet, se dle žalobce zcela zjevně nezakládá na pravdě, což lze konstatovat na základě vyrozumění č.j. MUCH 10609/2021, kde sám žalovaný text podaného odporu cituje.
29. Tvrzení žalovaného, že vlastníkem předmětného účtu je jiný subjekt, se dle žalobce nezakládá na pravdě. Město Cheb je identickým subjektem jako Městský úřad Cheb. Je politováníhodné, že takovou esenciální věc neví (nebo záměrně mystifikuje) vedoucí oddělení právního odboru kanceláře starosty Městského úřadu Cheb JUDr. Bc. Petr Vlňa, který by snad měl mít alespoň základní znalosti práva.
30. Pokud by žalobce na tuto argumentaci žalovaného přistoupil, bylo by nutné konstatovat, že ani podání učiněné datovou schránkou není platné, neboť vlastníkem datové schránky „a8gbnyc“ jest Město Cheb, a nikoli Městský úřad Cheb. Absurdnost takového tvrzení ani není třeba zdůrazňovat.
31. Navíc, pokud by měl žalovaný za to, že podání (odporu) něco chybí, byl povinen v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu vyzvat žalobce k odstranění vad podání.
32. Žalobce byl přesvědčen, že Nejvyšší správní soud svým rozsudkem sp. zn. 5 As 212/2019 zcela jistě nehodlal vytvořit novou procesní past na občana v podobě umožnění správnímu orgánu se vypořádat s podáním ze strany občana tak, že podání vyhodnotí tak, že se o podání nejedná, ale zároveň uloží občanovi pořádkovou pokutu za hrubě urážlivé podání.
33. Tvrzení žalovaného, že pokud žalobce pokutu uhradil, s příkazem se ztotožnil, považuje žalobce za nesmyslné. Žádný zákon nedefinuje institut „ztotožnění se s příkazem“. Příkaz nabývá právní moci marným uplynutím lhůty pro odpor, nikoli „ztotožněním se s ním“. V tomto případě byl odpor podán.
34. Jen pro úplnost žalobce dodal, že to byl právě žalovaný, který se dopustil protiprávního jednání, když vydal příkaz bez toho, aby měl být jediný důkaz, že vozidlo na předmětném místě zaparkoval právě žalobce. I pokud velkoryse přehlédneme to, že se žalobce nikdy k přestupku nepřiznal, nýbrž v podání vysvětlení ze dne 18. 12. 2020 uvedl, že „je ochoten

se přiznat“, nelze než konstatovat, že podání vysvětlení nelze dle § 137 odst. 4 správního řádu užít jako důkaz.

[V] Posouzení věci soudem

35. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
36. Soud rozhodl ve věci bez jednání, neboť s tím obě strany sporu souhlasily.
37. Žaloba není důvodná.
38. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s., *ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, se může žalobou domáhat toho, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo vydat osvědčení.*
39. Podle § 81 odst. 2 s. ř. s., *je-li návrh důvodný, soud uloží rozsudkem správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení a stanoví k tomu přiměřenou lhůtu, ne však delší, než kterou určuje zvláštní zákon.* Je-li žaloba nedůvodná, soud ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítne.
40. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
41. Podstatou sporu bylo, zda odpor „podaný“ prostřednictvím poznámky pro příjemce bankovní platby dne 23. 1. 2021 a jehož text zněl „J. F. – J. F. – podávám odpor proti příkazu č.j. MUCH 1551/2021.“, byl podán způsobem vyvolávajícím standardní následky podání odporu ve smyslu správního řádu. Soud dospěl k názoru, že nikoliv.
42. Žalobce argumentoval závěry Nejvyššího správního soudu vyjevenými v rozsudku ze dne 27. 9. 2019, č.j. 5 As 212/2019-40. Kasační soud se v jím souzené věci zaobíral tím, zda může být urážlivé podání podle § 44 odst. 1 s. ř. s. učiněno i v rámci příkazu k provedení platby soudního poplatku prostřednictvím internetového bankovníctví, je-li k němu připojena zpráva pro příjemce obsahující vulgární výrok (doprovázený výhružkou) vůči soudci. Dospěl přitom mj. k těmto závěrům: „[10] Tuto poznámku učinil jmenovaný v rámci zaplacení soudního poplatku, při jehož výběru je soud v postavení správce daně a samotné placení poplatku není procesním úkonem (a tudíž podáním), jak dovodil velký senát občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu v usnesení ze dne 10. 4. 2019, sp. zn. Cdo 3042/2018: „Zaplacením soudního poplatku nedochází k dispozici s řízením či jeho předmětem, nejde o procesněprávní povinnost, která by byla upravena procesními předpisy...“. Uvedené Nejvyšší správní soud nijak nezpochybňuje, nicméně je toho názoru, že touto optikou nelze pohlížet na poznámku učiněnou v dané věci P. K. jako statutárním orgánem stěžovatelky. Z jeho strany se zjevně jednalo o takový projev vůle vůči krajskému soudu, který lze zřetelně oddělit od zaplacení soudního poplatku jako takového. V tomto směru zde rozhodně není žádné pojitko mezi zaplacením poplatku na straně jedné a připojenou poznámkou k platbě na straně

druhé; materiálně tato poznámka nepochybně nemá s poplatkovou povinností vůbec žádnou souvislost a podle přesvědčení Nejvyššího správního soudu ji nelze vnímat jinak než jako samostatný procesní úkon (projev vůle) učiněný formou písemného podání – byť bylo toto podání po formální stránce provedeno skrze elektronický mezibankovní platební systém. Tato skutečnost nic nemění na závěru, že se jednalo o podání, jak správně konstatoval již krajský soud.

[11] Předmětné podání mělo základní obsahové náležitosti, neboť z něho bylo zřejmé nejen to, kdo jej činí, ale také to, co je jeho obsahem a vůči komu směřuje. V kombinaci s podklady poskytnutými bankou je patrné rovněž to, že podání bylo datováno dnem 17. 5. 2019 a že bylo podepsáno P. K.; jeho klasický podpis zde sice chybí, avšak s ohledem na podstatu internetového bankovníctví a jeho autorizační a potvrzovací metody lze mít za to, že podání bylo podepsáno ve specifické elektronické formě právě jmenovaným, jenž příkaz k provedení platby zadal. O tom na základě údajů poskytnutých bankou nemůže být pochyb.“.

43. Jistě by se i ve věci souzené krajským soudem dalo souhlasit s tím, že se i tu jednalo o samostatný projev vůle učiněný písemně skrze elektronický mezibankovní platební systém a obsahující základní obsahové náležitosti, neboť z něho bylo zřejmé nejen to, kdo jej činí, ale také to, co je jeho obsahem a vůči komu směřuje. Přesto je třeba učinit v žalobcově případě závěr o nedůvodnosti jeho žaloby.
44. Podle § 150 odst. 1 správního řádu platí: *„Povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení lze uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. Není-li vydání příkazu prvním úkonem v řízení, nemusí příkaz obsahovat odůvodnění.“.* Podle § 150 odst. 3 téhož zákona pak platí (zvýraznění podtržením provedl krajský soud): *„Proti příkazu může ten, jemuž se povinnost ukládá, podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne oznámení příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Odpor se podává u správního orgánu, který příkaz vydal. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.“.*
45. Jak patrně, správní řád bazíruje na tom, aby byl odpor, mají-li nastat jeho kvalifikované účinky (= zrušení příkazu a pokračování řízení), podán u správního orgánu, který příkaz vydal (tedy u správního orgánu věcně a místně příslušného). To je v rámci obecných ustanovení podpořeno i v § 37 odst. 5 správního řádu, podle něhož se *podání činí u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný, přičemž podání je učiněno dnem, kdy tomuto orgánu došlo.* I toto ustanovení kategoricky konstatuje povinnost učinit podání u správního orgánu, který je věcně a místně příslušný. Pro úplnost je pak třeba připomenout § 12 správního řádu, který pamatuje na situace, kdy je podání učiněno u věcně či místně nepřislušného správního orgánu. Podle něj platí: *„Dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen „podatel“). Má-li správní orgán, jemuž bylo podání postoupeno, za to, že není věcně nebo místně příslušný, může je usnesením postoupit dalšímu správnímu orgánu nebo vrátit jen se souhlasem svého nadřízeného*

správního orgánu. Usnesení vydaná podle tohoto ustanovení se pouze poznamenají do spisu.“.

46. Prizmatem uvedených ustanovení správního řádu soud považuje za rozhodující právě to, kde, resp. jak žalobce podání (= odpor) učinil. V té souvislosti soud konstatuje, že žalobcova argumentace výše citovaným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu je pro jeho věc nepřiléhavá. Aby difamující projev vůle (= věc řešená kasačním soudem) vyvolal své účinky (tj. někoho pomluvit, zostudit, urazit), postačí, že se nějakým způsobem dostane do dispozice, či lépe vnímání onoho subjektu (soudu, správního orgánu, ale i fyzické osoby). V případě správního orgánu tedy nutně nemusí dojít k tomu, aby bylo takové podání „učiněno (ve smyslu § 37 odst. 5 správního řádu) *u orgánu, který je věcně a místně příslušný*“. Ovšem kvalifikované podání (ve smyslu jeho možnosti vyvolat účinky, jaké zákon s jeho podáním spojuje), takto „volně“ učinit nelze.
47. Řečeno příkladem - aby došlo k urážce správního orgánu (jeho zaměstnance, představeného atd.), plně postačí, když bude takový hanopis např. zveřejněn skrze inzerci v denním tisku. Odpor jakožto kvalifikované podání je však nutné učinit pouze způsobem, který vyžaduje zákon (= § 150 odst. 3 věta šestá správního řádu). Tedy, má-li odpor vyvolat požadované následky, musí být učiněn způsobem, jaký zákon předpokládá, tedy u správního orgánu, který příkaz vydal. Jinak by totiž bylo nutné akceptovat jeho podání třeba právě skrze inzerát, nebo jeho vylepením na sloup veřejného osvětlení stojící před sídlem správního orgánu. Ostatně, i pro situaci, na kterou správní řád pamatuje v jeho § 12, je předpokladem pro postoupení pro nepřislusnost to, že podání bylo učiněno u správního orgánu (byť věcně nebo místně nepřislusného). Z žádného zákonného ustanovení nevyplývá, že by bylo možno relevantní podání učinit kdekoliv (jakkoliv) a následně se dovolávat účinků takového podání vůči příslušnému správnímu orgánu. Žalobce má jistě pravdu, že dle § 150 odst. 3 správního řádu je příkaz zrušen již samotným podáním odporu, avšak mylí se v tom, že je lhostejné, zda je odpor vůbec doručen správnímu orgánu.
48. Žalobce v souzené věci „učinil podání odporu“ nikoliv způsobem podle § 150 odst. 3 věty šesté správního řádu. Z ničeho nevyplývá, proč musel volit takový úskok (jinak takový postup označit nelze) a nemohl podat standardní podání (v listinné podobě či elektronicky) u příslušného správního orgánu. Ať už ovšem byly žalobcovy pohnutky jakékoliv, nedostal povinností vyplývajícím ze správního řádu, a jeho postup tak nemůže požívat soudní ochrany. Žalovaný správně dospěl k závěru, že odpor ve věci podán nebyl, a příkaz se tak stal pravomocným a vykonatelným rozhodnutím (§ 150 odst. 3 věta sedmá správního řádu).
49. Vzhledem k tomu, že žaloba nebyla důvodná, soud ji ve smyslu § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.

[VI] Náklady řízení

50. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. 9. 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu